

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 906/2008

z dnia 15 września 2008 r.

kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia (WE) nr 1659/2005 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

(1) Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1659/2005⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”), nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Środek stanowi stawka cła *ad valorem* w wysokości 39,9 %, z wyłączeniem sześciu przedsiębiorstw wymienionych z nazwy w rozporządzeniu pierwotnym, podlegających indywidualnym stawkom cła.

1.2. Wniosek o przeprowadzenie przeglądu

(2) Po nałożeniu środków ostatecznych Komisja otrzymała od chińskiego producenta eksportującego Yingkou Dalmond Refractories Co. Ltd. („wnioskodawca”) wniosek o wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera, dotyczącego rozporządzenia (WE) nr 1659/2005, na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany w żaden sposób z producentami eksportującymi w ChRL, podlegającymi obowiązującym środkom antydumpingowym w odniesieniu do cegieł magnezytowych. Ponadto wnio-

skodawca utrzymywał, że nie dokonywał wywozu cegieł magnezytowych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (od 1 kwietnia 2003 r. do 31 marca 2004 r.), lecz że dokonywał ich wywozu do Wspólnoty po upływie tego okresu.

1.3. Wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera

(3) Komisja zbadała dowody *prima facie* przedłożone przez wnioskodawcę i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag zainteresowanemu przemysłowi wspólnotowemu Komisja wszczęła, w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 1536/2007⁽³⁾, przegląd rozporządzenia (WE) nr 1659/2005 w odniesieniu do wnioskodawcy.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1536/2007 cło antydumpingowe w wysokości 39,9 % nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1659/2005 zostało zniesione w odniesieniu do przywozu cegieł magnezytowych wytwarzanych i sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, władzom celnym polecono podjęcie odpowiednich kroków celem zarejestrowania tego rodzaju przywozu.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

(5) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam, jak produkt opisany w rozporządzeniu pierwotnym, mianowicie są to chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzące z ChRL, obecnie klasyfikowane w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20).

(6) Produkt podobny jest również taki sam, jak produkt podobny określony w rozporządzeniu pierwotnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 267 z 12.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 42.

1.5. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu przemysł wspólnotowy, wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (8) Komisja przesłała wnioskodawcy formularz wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych (MET) wraz z kwestionariuszem i otrzymała odpowiedź w wyznaczonym w tym celu terminie. Komisja starała się zweryfikować wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach wnioskodawcy oraz następujących współpracujących powiązanych przedsiębiorstw w ChRL:
- Yingkou Dalmond Refractories Co. Ltd. (wnioskodawca),
 - Liaoning Qunyi Group Refractories Co. Ltd. (spółka dominująca),
 - Yingkou Guangshan Refractories Co. Ltd. (powiązany producent),
 - Dalian Dalmond Trading Co. Ltd. (powiązany eksporter).

1.6. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Kwalifikacja nowego eksportera

- (10) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego dowodzili, że wnioskodawca dokonywał wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem już w 2004 r., i popierali to twierdzenie, wskazując różne strony internetowe i katalogi wnioskodawcy, w których mowa o sprzedaży we Wspólnocie. W dokumentach tych nie wymieniano jednak konkretnie produktu objętego postępowaniem ani daty wywozu, a badanie ksiąg sprzedaży wnioskodawcy i jego powiązanych przedsiębiorstw nie dostarczyło dowodów takiego wywozu. Dochodzenie potwierdziło, że wnioskodawca nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem oraz że rozpoczął wywóz do Wspólnoty po tym okresie.
- (11) Ponadto wnioskodawca był w stanie w zadowalający sposób wykazać, że nie posiada żadnych powiązań, bezpośrednich czy pośrednich, z żadnym z chińskich producentów eksportujących podlegających środkom antydumpingowym obowiązującym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

- (12) Zostało zatem potwierdzone, że przedmiotowe przedsiębiorstwo powinno się uznać za „nowego eksportera” zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Traktowanie na zasadach rynkowych (MET)

- (13) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego dla tych producentów, których uznano za spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach gdy wykazano, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważały warunki gospodarki rynkowej. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:

- decyzje związane z działalnością gospodarczą podejmują się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez poważnej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,
- przedsiębiorstwa posiadają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości („IAS”) i jest stosowana we wszystkich okolicznościach,
- nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
- prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,
- wymiany walut dokonuje się po kursach rynkowych.

- (14) Wnioskodawca wystąpił o przyznanie MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i został poproszony o wypełnienie formularza wniosku o MET.

- (15) W trakcie dochodzenia wnioskodawca przedłożył szereg wniosków o MET dla swoich powiązanych przedsiębiorstw. Po dokonaniu analizy wspomnianych wniosków Komisja wyłoniła cztery wnioski o MET w celu przeprowadzenia weryfikacji przedsiębiorstw zajmujących się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwa te zostały wymienione w motywie 8 niniejszego rozporządzenia. W końcowej fazie dochodzenia ustalono jednak, że wnioskodawca jest powiązany z innym producentem i innym eksporterem produktu objętego postępowaniem, którzy mają siedziby w ChRL. Przedsiębiorstwa te nie wypełniły odrębnego formularza wniosku o MET, a zatem nie można było ocenić sytuacji całej grupy, w obrębie której działa wnioskodawca.

- (16) Konsekwentną praktyką Komisji jest badanie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw jako całość spełnia warunki przyznania MET. Uznaje się to za konieczne w celu uniknięcia prowadzenia sprzedaży przez całą grupę przedsiębiorstw za pośrednictwem jednego spośród powiązanych przedsiębiorstw należącego do tej grupy, w przypadku gdy temu przedsiębiorstwu przyznano preferencyjną indywidualną stawkę cła. W związku z tym w przypadku gdy przedsiębiorstwo zależne lub inne powiązane przedsiębiorstwo jest producentem lub sprzedawcą produktu objętego postępowaniem, wszystkie te powiązane przedsiębiorstwa muszą wystąpić z wnioskiem o MET, aby umożliwić zbadanie, czy spełnione są kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Nieujawnienie przez wnioskodawcę samego istnienia takich przedsiębiorstw jest wystarczającym powodem do uznania, że nie można ustalić, czy grupa jako całość spełnia wszystkie warunki przyznania MET.
- (17) Niemniej jednak należy zauważyć, że w toku dochodzenia ujawniono, że spośród czterech przedsiębiorstw należących do grupy, które złożyły wnioski o MET, tylko jedno przedsiębiorstwo spełniło wszystkie warunki przyznania MET. Pozostałe trzy przedsiębiorstwa nie spełniły pierwszych trzech kryteriów wymienionych powyżej w motywie 13.
- (18) Jeśli chodzi o spółkę dominującą, nie wykazała ona, że nie podlega ingerencji ze strony państwa. Po pierwsze, nie udało się ustalić źródła kapitału przedsiębiorstwa zarejestrowanego w 2001 r. oraz nie można było uzgodnić rachunków wykazujących wniesienie kapitału (kryterium pierwsze). Po drugie, przedsiębiorstwo to nie udowodniło, że posiada jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, sporządzanej i podlegającej audytowi zgodnie z IAS. W szczególności przedsiębiorstwo nie miało indywidualnych ksiąg rachunkowych podlegających audytowi. Posiadało jedynie skonsolidowane sprawozdania finansowe podlegające audytowi, sporządzone specjalnie na wniosek wierzyciela. Ponadto w niepodlegających audytowi indywidualnych księgach rachunkowych stwierdzono szereg naruszeń IAS, dotyczących środków trwałych i amortyzacji, księgowania niektórych aktywów i przeszacowania wartości aktywów (kryterium drugie).
- (19) Jeśli chodzi o wnioskodawcę, nie wykazał on, że nie podlega ingerencji ze strony państwa. W szczególności jego statut, zgłoszony władzom państwowym w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności, zawierał ograniczenia dotyczące sprzedaży na rynku krajowym. Ponadto przedsiębiorstwo to nie było w stanie przedstawić umowy o dostawę energii (kryterium pierwsze). Po drugie, wspomniane przedsiębiorstwo nie udowodniło, że posiada jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, sporządzanej i podlegającej audytowi zgodnie z IAS (kryterium drugie). Ponadto wnioskodawca nie wykazał, że nie podlega znacznym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności ponieważ jego aktywa początkowe nie zostały w niezależny sposób wycenione i ponieważ korzystał ze znacznych ulg podatkowych (kryterium trzecie).
- (20) Jeśli chodzi o trzecie przedsiębiorstwo, nie wykazało ono, że jego decyzje związane z działalnością gospodarczą podejmowane są w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś ponoszone przez nie koszty odzwierciedlają wartości rynkowe (kryterium pierwsze). Po drugie, przedsiębiorstwo to nie wykazało, że posiada jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, sporządzanej i podlegającej audytowi zgodnie z IAS: stwierdzono szereg naruszeń IAS, takich jak spóźnione księgowanie przychodów czy niewłaściwa amortyzacja środków trwałych (kryterium drugie). Ponadto przedsiębiorstwo to nie wykazało, że nie podlega znacznym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności ponieważ nie można było uznać, że jego aktywa początkowe zostały w niezależny sposób wycenione (kryterium trzecie).
- (21) W oparciu o powyższe fakty i okoliczności wnioskodawcy i całej grupie, w której działa, nie można było przyznać MET.
- (22) Przemysłowi wspólnotowemu, wnioskodawcy i władzom kraju wywozu umożliwiono przedstawienie uwag na temat ustaleń dotyczących MET. Jedynie wnioskodawca zgłosił tego typu uwagi.
- (23) Wnioskodawca dowodził po pierwsze, że dwa przedsiębiorstwa ujawnione w końcowej fazie dochodzenia, jak wspomniano powyżej w motywie 15, nie musiały składać wniosku o MET. Według wnioskodawcy wnioski o MET powinny być składane przez przedsiębiorstwa wytwarzające produkt objęty postępowaniem podczas OD i handlujące nim w tym okresie. Oba przedsiębiorstwa, o których mowa, nie zajmowały się produkcją ani sprzedażą produktu objętego postępowaniem podczas OD ani później, ponieważ przedsiębiorstwo powiązanego eksportera zostało zlikwidowane na początku 2008 r., a powiązany producent nie mógł prowadzić działalności w pełnym zakresie podczas OD, ponieważ nie uzyskał zezwolenia na produkcję.
- (24) W związku z tym przypomina się, że wnioskodawca miał możliwość złożenia wniosków o MET i złożył takie wnioski dla większości swoich powiązanych przedsiębiorstw. Nie ujawnił jednak istnienia wspomnianych dwóch przedsiębiorstw w określonym w tym celu terminie, jak wyjaśniono w kolejnych motywach 25 i 26.
- (25) Istnienie domniemanego zlikwidowanego eksportera zostało odkryte przez Komisję i potwierdzone przez wnioskodawcę tuż przed wizytą weryfikacyjną w ChRL. Przedsiębiorstwo to nie złożyło wniosku o MET, a ponadto wnioskodawca, pomimo żądania ze strony Komisji, nie przedstawił żadnej dokumentacji księgowej ani innych odpowiednich informacji w celu dokładnego wyjaśnienia szczegółów działalności tego przedsiębiorstwa podczas OD. Komisja nie była zatem w stanie ustalić, że przedsiębiorstwo to nie zajmowało się sprzedażą produktu objętego postępowaniem podczas OD.

- (26) Jeśli chodzi o powiązanego producenta, jego istnienie zostało zgłoszone Komisji podczas wizyty weryfikacyjnej w CHR, a zatem, ponieważ siedziba producenta znajdowała się w innej prowincji, Komisja nie była w stanie zweryfikować na miejscu dokładnego charakteru jego działalności ani tego, czy przedsiębiorstwo to rzeczywiście nie podjęło wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że chociaż wspomniane przedsiębiorstwo nie uzyskało jeszcze zezwolenia na produkcję, to przyznane mu w 2007 r., a zatem podczas OD, zezwolenie na prowadzenie działalności obejmuje wytwarzanie produktu objętego postępowaniem. Ten powiązany producent powinien być w związku z powyższym złożyć wniosek o MET.
- (27) Nieujawnienie istnienia tych dwóch przedsiębiorstw i niezłożenie przez nie wniosków o MET pozbawiło Komisję możliwości zweryfikowania przedłożonych następnie informacji dotyczących ich działalności; Komisja nie była również w stanie ocenić, czy wspomniana grupa przedsiębiorstw spełnia warunki przyznania MET.
- (28) Wnioskodawca twierdził również, że spółka dominująca nie powinna być objęta zakresem dochodzenia dotyczącego MET, ponieważ nie jest ani producentem, ani eksporterem produktu objętego postępowaniem.
- (29) Spółka dominująca sprawuje kontrolę nad swymi powiązanymi przedsiębiorstwami, w tym nad ich działalnością dotyczącą produktu objętego postępowaniem, tak więc wszelkie ustalenia wskazujące, że spółka dominująca nie przestrzega zasad gospodarki rynkowej, mają bezpośredni wpływ na całą grupę. Dochodzenie wykazało istnienie silnych powiązań łączących spółkę dominującą z jej przedsiębiorstwami zależnymi, w szczególności z wnioskodawcą i z innym współpracującym przedsiębiorstwem należącym do wspomnianej grupy, zajmującym się produktem objętym postępowaniem. Dokonywano wielu transakcji między wymienionymi przedsiębiorstwami. Ponadto aktywa i koszty ogólne nie były wyraźnie rozdzielone. Co więcej, spółka dominująca zgłosiła podczas wizyty weryfikacyjnej swój zamiar produkowania w przyszłości cegieł magnezytowych, a w jej zezwoleniu na prowadzenie działalności brak jest jakichkolwiek zastrzeżeń, które by to uniemożliwiały. Z tego powodu wspomniane twierdzenie wnioskodawcy również musiało zostać odrzucone.
- (30) Wnioskodawca przyznał, że przedsiębiorstwo wymienione powyżej w motywie 20 nie spełnia wszystkich warunków przyznania MET, lecz twierdził, że nie powinno ono być już traktowane jako producent, ponieważ obecnie wynajmuje swoje urządzenia produkcyjne powiązanemu producentowi.
- (31) W tym względzie ustalono, że przedsiębiorstwo to jest w stanie w przyszłości w dowolnym momencie ponownie podjąć własną produkcję. W związku z powyższym i to twierdzenie musiało zostać odrzucone.
- (32) Wnioskodawca przedstawił kolejne twierdzenia i wskazał na nowe informacje rzekomo wykazujące, że przedsiębiorstwo wymienione powyżej w motywie 19 spełnia wszystkie kryteria przyznania MET. Twierdzenia te zostały opisane i omówione poniżej.
- (33) W odniesieniu do kryterium pierwszego wnioskodawca dowodził ponadto, że wszelkie ograniczenia w jego statucie stanowią wyłącznie prywatną umowę między udziałowcami, w którą państwo nie ingeruje. Wnioskodawca twierdził również, że w chińskim prawie zobowiązań w ogóle nie istnieje obowiązek podpisywania pisemnej umowy o dostawę energii.
- (34) W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z chińskim prawem spółek statuty spółek wiążą samą spółkę, jej udziałowców bądź akcjonariuszy, członków zarządów i rad nadzorczych oraz kierownictwo wyższego szczebla. Ponadto statut i wszelkie w nim zmiany należy przedkładać do rejestracji władzom państwowym. Ustalono również, że wbrew twierdzeniu wnioskodawcy w chińskim prawie zobowiązań istnieje wyraźne odniesienie do umów o dostawę i korzystanie z energii, jak również, że zawiera ono jasne przepisy dotyczące treści takich umów. Z tego powodu twierdzenia dotyczące kryterium pierwszego zostały odrzucone.
- (35) W odniesieniu do kryterium drugiego wnioskodawca przedstawił dokumenty, zgodnie z którymi twierdził, że braki stwierdzone w księgach rachunkowych, w szczególności dotyczące transakcji między powiązanymi przedsiębiorstwami, zostały następnie skorygowane w kwietniu 2008 r., i dowodził, że w ten sposób kryterium drugie zostało spełnione.
- (36) W tym względzie należy zauważyć, że wszelkie domniemane środki naprawcze zastosowane w 2008 r. nie mogą zmienić faktu, że księgi rachunkowe wnioskodawcy, które zostały przedstawione we wniosku, nie były wiarygodne, tak jak wskazano powyżej w motywie 19. Z tego powodu twierdzenie to musiało zostać odrzucone.
- (37) W odniesieniu do kryterium trzeciego wnioskodawca twierdził, że sprawozdanie z weryfikacji kapitału przedstawione w jego wniosku o MET powinno być samo w sobie wystarczające do poświadczenia wyceny jego aktywów. Wnioskodawca twierdził również, że wspomniane ulgi podatkowe nie powinny być brane pod uwagę w ramach obecnego dochodzenia antidumpingowego, ponieważ kwestia ta ma znaczenie jedynie dla dochodzenia w sprawie subsydiowania.
- (38) Należy zauważyć, że w dochodzeniu ustalono, że sprawozdanie z weryfikacji kapitału zawierało błędy i w związku z tym nie można go było uznać za wiarygodną niezależną podstawę wyceny aktywów. Co do ulg podatkowych uzyskanych przez wnioskodawcę, uznano, że zniekształcają one znacznie sytuację finansową przedsiębiorstwa i rzeczywiście mają wpływ na trzecie kryterium dotyczące przyznania MET. Powyższe twierdzenia dotyczące kryterium trzeciego musiały zatem zostać odrzucone.

(39) Z powyższych powodów Komisja podtrzymała swoje ustalenia i wnioski dotyczące kryteriów od pierwszego do trzeciego. W związku z tym potwierdza się, że wnioskodawcy i grupie, w której działa, nie można przyznać MET.

2.3. Indywidualne traktowanie (IT)

(40) Na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ewentualna jedna stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria indywidualnego traktowania (IT) określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Kryteria te przedstawiono poniżej w streszczonej formie:

— w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub w przypadku wspólnych przedsiębiorstw eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków,

— ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane,

— większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych i musi zostać wykazane, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa,

— przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym,

— interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek cła.

(41) Wnioskodawca, oprócz wniosku o MET, złożył również wniosek o IT w przypadku nieprzyznania MET.

(42) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 16, konsekwentną praktyką Komisji jest badanie, czy grupa powiązanych ze sobą przedsiębiorstw spełnia warunki przyznania IT jako całość. Jak wskazano w motywie 15, był również jeden dodatkowy producent i jeden eksporter, obaj powiązani z wnioskodawcą podczas OD, którzy nie współpracowali w obecnym dochodzeniu. W związku z tym nie można było ustalić, czy te dwa przedsiębiorstwa spełniają kryteria przyznania IT.

(43) Uznano zatem, że wnioskodawcy nie należy przyznawać ani MET, ani IT.

(44) Wnioskodawcy, władzom kraju wywozu i zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na temat powyższych ustaleń. Jedynie wnioskodawca zgłosił poniższe uwagi.

(45) Wnioskodawca po pierwsze powtórzył swoje twierdzenie, że zarówno dochodzenie w sprawie MET, jak

i w sprawie IT, powinno skupiać się wyłącznie na przedsiębiorstwach wytwarzających produkt objęty postępowaniem podczas OD i handlujących nim w tym okresie; utrzymywał również, że dwa przedsiębiorstwa, które nie współpracowały, nie zajmowały się produkcją ani sprzedażą produktu objętego postępowaniem. Dowodził ponadto, że urzędnicy Komisji otrzymali podczas wizyty na miejscu wszelkie informacje konieczne do oceny możliwości przyznania IT obu niewspółpracującym przedsiębiorstwom.

(46) W odniesieniu do pierwszego twierdzenia należy zauważyć, że z powodu braku współpracy nie można było podczas wizyty weryfikacyjnej dokładnie sprawdzić szczegółów działalności tych dwóch przedsiębiorstw, jak wspomniano w szczególności powyżej w motywie 15. Wnioskodawca nie wykazał zatem, że dwa niewspółpracujące przedsiębiorstwa nie produkowały ani nie zajmowały się sprzedażą produktu objętego postępowaniem podczas OD. Należy również zauważyć, że wszelką działalność producenta podczas OD, bez względu na jej charakter, należy uwzględnić w ocenie grupy z powodów wyjaśnionych w szczególności powyżej w motywie 16. W związku z tym podtrzymano stanowisko, że te dwa przedsiębiorstwa powinny być współpracować w ramach dochodzenia.

(47) Jak wspomniano powyżej w motywach 24–27, informacje przedstawione podczas wizyty na miejscu były niewystarczające dla dokonania oceny dotyczącej przyznania IT dwóm niewspółpracującym przedsiębiorstwom. Ponadto informacje te nie zostały dostarczone w terminie wyznaczonym na złożenie wniosku o IT i dostarczone je tak późno, że ich weryfikacja przez Komisję nie była możliwa. W związku z powyższym wspomniane twierdzenie musiało zostać odrzucone.

(48) Wnioskodawca twierdził ponadto że obecna praktyka Komisji polegająca na badaniu kryteriów IT stanowi naruszenie art. 2.3 porozumienia antydumpingowego WTO, które to porozumienie należy traktować jako integralną część porządku prawnego WE.

(49) Jednakże biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony dwóch powiązanych przedsiębiorstw, kryteria IT nie były więcej badane w ramach obecnego dochodzenia, a kwestia ich zgodności z zasadami WTO jest w związku z tym bez znaczenia w obecnej sprawie. Twierdzenie to nie mogło być zatem dalej brane pod uwagę.

(50) Tak więc zostało potwierdzone w oparciu o powyższe fakty i okoliczności, że wnioskodawcy i grupie, w której działa, nie można przyznać IT.

3. WNIOSEK

- (51) Celem niniejszego przeglądu było określenie indywidualnego marginesu dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, który to margines rzekomo różni się od obecnego rezydualnego marginesu dumpingu mającego zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL. Wniosek opierał się głównie na twierdzeniu, że wnioskodawca spełnia warunki przyznania MET.
- (52) Ponieważ w wyniku dochodzenia uznano w szczególności, że ze względu na brak współpracy ze strony powiązanych z wnioskodawcą producenta i eksportera nie należy przyznawać wnioskodawcy MET ani IT, Komisja nie mogła ustalić, czy indywidualny margines dumpingu wnioskodawcy rzeczywiście różni się od rezydualnego marginesu dumpingu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu. W związku z powyższym wniosek złożony przez wnioskodawcę należy odrzucić oraz zakończyć przegląd pod kątem nowego eksportera. W konsekwencji należy utrzymać w stosunku do wnioskodawcy rezydualne cło antydumpingowe ustalone w pierwotnym dochodzeniu, tzn. 39,9 %.

4. POBRANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (53) Ponieważ w wyniku przeglądu stwierdzono dumping ze strony przedmiotowego przedsiębiorstwa, cło antydumpingowe stosowane względem tego przedsiębiorstwa powinno zostać nałożone z mocą wsteczną na przywóz produktu objętego postępowaniem, podlegający rejestracji na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1536/2007.

5. UJAWNIE NIE I OKRES OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (54) Wnioskodawcę poinformowano o podstawowych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na dokonywany przez niego przywóz do Wspólnoty, oraz umożliwiono mu przedstawienie uwag.
- (55) Przegląd ten nie ma wpływu na termin, w którym rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 wygasa na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym kończy się przegląd pod kątem nowego eksportera, wszczęty w drodze rozporządzenia (WE) nr 1536/2007, oraz nakłada się na przywóz określony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1536/2007 cło antydumpingowe, mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1659/2005, do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej.

2. Niniejszym nakłada się ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2007 r. cło antydumpingowe, mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1659/2005, do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej, na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych zarejestrowany na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1536/2007.

3. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1536/2007.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 2 stosuje się ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 września 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący